

Ce-ai tu cu a noastră limbă?!

Nicu Hăloiu

Ce-ai tu cu a noastră limbă?!

Ce-ai tu cu a noastră limbă
N-o să aflu cred, vreodată,
Că la cât e de minunată,
Pentru tine, nu se schimbă!

A, pentru tine, poate-i grea,
Greu de scris și de vorbit,
Iar de-o știi, dar știi greșit,
Pleacă tu, rămână ea!

Dacă nu știi să vorbești
Limba noastră românească,
N-o poci cu pășărească,
Cine ești tu s-o stâlcești?

Las-o-așa, că-așa ți-e dată
De străbuni, din mamă-n mamă,
Că nu găsești alta de-o seamă
Mai dulce și mai bogată!

Învață bine românește,
De-aici ești, aici trăiești,
De aici ți-e rădăcina,
Te definește cum vorbești
Și tu, vei afla lumina
Doar în cuvinte românești!

Zi-mi în limba altui neam
Cum se spune creangă, ram,
Sau dă-mi o rimă la fior
În limba altui popor,
Alta decât cuvântul dor!

Iar dacă au cuvânt la moină,
Le fie lor atunci de bine,
Dar, găsește pentru mine
Vreun cuvânt să-nsemne doină!

Îți spun eu, nu se găsesc
În alte limbi, multe cuvinte
Ca-n limba noastră cea cuminte,

În graiul nostru românesc!

De-aceea-ți cer cu vorbă bună,
Cu politețe, cu răbdare,
Nu mai stâlci limba română
Că tu mori, dar ea nu moare!